

Тарас Григорьевич Шевченко , Заповіт	Тарас Григорьевич Шевченко , Testamento <i>tradukita de Ludmila Novikova</i>	Тарас Григорьевич Шевченко , Завещание <i>tradukita de Твардовский, Александр Твардовский,</i>	Тарас Григорьевич Шевченко , Завещание <i>de tradukita de A. Пустогогаров</i>
Як умру, то поховайте Мене на могилі, Серед степу широкого, На Вкраїні милій, Щоб лани широкополі, І Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве ревучий.	Kiam mortos mi, amikoj, Mian tombon faru En la stepo larĝe va- sta De Ukrajno kara. Por ke vidu mi la va- lojn, Dnepron, krutajn bordojn, Por ke aŭdu mi muĝantajn Pro impeto ondojn.	Как умру, похороните На Украине милой, Посреди широкой степи Выройте могилу, Чтоб лежать мне на кургане, Над рекой могучей, Чтобы слышать, как бушует Старый Днепр под кручей.	Увезите в Украину, когда смерть застанет, и в степи похороните меня на кургане. Чтоб поля широко стлались, чтобы Днепр и кручи мог я видеть, мог я слышать его рев тягучий.
Як понесе з України У синєє море Кров ворожу... отоді я І лани і гори – Все покину і полину До самого Бога Молитися ... а до того Я не знаю Бога.	Kiam sangon mala- mikan For de l' ter' Patria Portos ili al la maro, Eltombiĝos mi ja. Lasos ĉion kaj al Dio Portos mian pion, Preĝos verve... Sed ĝis tio Mi ne scias Dion!	И когда с полей Украины Кровь врагов постылых Понесет он... вот тогда я Встану из могилы — Подымусь я и достигну Божьего порога, Помолюся... А покуда Я не знаю Бога.	Понесет он с Украины в синее море вражью кровь - тогда покину и поля и горы и отправлюсь прямо к Богу и молиться стану. А до этого мне Бога видеть рано.
...

Поховайте та вставайте, Кайдани порвіте І вражою злою кров'ю Волю окропіте. І мене в сім'ї великій, В сім'ї вольній, новій, Не забудьте пом'янути Незлим тихим словом.	Tombon faru kaj ek- staru, Ŝiru ĉenan feron Kaj aspergu per tira- na Sango la liberon! Kaj en nova familio, La libera, forta, Ne forgesu rememori Min per danko vorta!	Схороните и вставайте, Цепи разорвите, Злою вражескою кровью Волю окропите. И меня в семье великой, В семье вольной, новой, Не забудьте — помяните Добрым тихим словом.	Хороните и вставайте, цепи разорвите, злою вражьей кровью волю освятите. И тогда в семье раздольной, семье вольной, новой помяните и меня вы незлым тихим словом.
---	---	--	---

Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.

Traduko de la ukraina poemo "Zanovim" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) *en Esperanton de* Ludmila Novikova.

Arg-955-1934 (2014-01-04 16:34:27)

Traduko de la ukraina poemo "Zanovim" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) *en la Rusan de* Твардовский, Александр Твардовский,.

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en la vikipedia reteo pri la poemo, do en <http://ru.wikipedia.org/wiki/>

РЧРѠРЃѡСҚРѠР,,РчРѡ

(СФСЪРчСЖР«СЪРЃР«СТРѡР,,РчРѡ).

Traduko de la ukraina poemo "Zanovim" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) *en la Rusan de* А. Пустогаров.

Arg-955-1925 (2014-01-03 14:08:34)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.